

set gevaldigt op. Omvendt er der det i den her sammenhæng lidt paradoksale, at arbejdsløsheden fortsat er lav, og at det helt frem til den seneste måling faktisk har vist sig, at arbejdsløsheden fortsat er faldende. Det er baggrunden for, at vi fra SF's side anbefaler, at vi fører en neutral finanspolitik. Jeg vil godt understrege, at det er, som verden ser ud nu. Det er klart, at man selvfølgelig er nødt til at følge konjunkturerne, og hvis de ændrer sig, hvis det viser sig, at der kommer en stigende afmatning og en stigende arbejdsløshed, ja, så er det klart, at man må justere på finanspolitikken.

Vi kan se tilbage på 7 år, hvor vi har haft en lav rente og en høj international vækst, som har betydet, at Danmark på linje med en række andre lande har haft højkonjunktur. Men vi kan også se, at vi i den samme periode har haft en regeringskonstellation med Venstre og Konservative fast støttet af Dansk Folkeparti, som i den grad har forpasset chancen for at investere i den danske velfærd. Det eneste, der reelt er øget gennem de seneste 7 år, er det private forbrug. Den offentlige sektor og den offentlige service har ikke mærket opgangstiderne. Det har vi også fået eksempler på under dagens debat, men man kan bare slå op i den lokale avis, så vil man se, at folkeskoler mangler toiletter, der er brugbare, at der er lærere, der mangler undervisningsmaterialer, at daginstitutioner er overfyldte, at ungdomsuddannelserne lider under lærerfri timer osv. – at regeringen og DF fuldstændig har forpasset chancen for at investere i alt det, der skal underbygge og forberede næste generation på at komme ud på arbejdsmarkedet.

Med finanslovforslaget for 2009 er der ikke meget nyt under solen. De fleste af de forslag, der ligger, er jo noget, vi har kendt, og som indgår i kommuneaftalen, i trepartsaftalen eller i globaliseringspuljen – og derudover er der jo ikke meget at more sig over, når man ser finanslovdspillet.

Man kan sige, at det, regeringen gør, er, at de sammen med Dansk Folkeparti planlægger at lempe 5 mia. kr. ud i nye skattelettelser i 2009, men de erkender samtidig, at det måske ikke er helt økonomisk ansvarligt, sådan som tiderne er nu, så det, at man giver de bedst stillede nogle nye skattelettelser i 2009, kompenseres så ved, at man genindfører Den Særlige Pensionssparing, så en ganske almindelig lønmodtager kommer til at finansiere en skattelettelse. Og det gør man i en tid, hvor vi bruger så meget tid på at snakke om alle de uløste opgaver i den offentli-

ge sektor, det, der rummer vores fælles velfærd. Det er sådan set et spørgsmål om prioritering, og der har regeringen og Dansk Folkeparti valgt skattelettelserne frem for at løse de uløste opgaver, som vi har i en række kommuner og ikke mindst i regionerne i forhold til sygehussektoren.

Vi ser også, at den stramme linje over for kommunerne bl.a. rammer madordningerne i daginstitutionerne – eksemplet har været nævnt tidligere – hvor man endda tager mere, end man giver. I aftalen med kommunerne om deres økonomi for 2009 bliver forældrebetalingen til daginstitutionerne sat op fra 25 til 30 pct. allerede nu, mens det først er om et år, at den egentlige madordning træder i kraft. Så på den måde inddrager man en række midler, som man tidligere sagde at man ville give ud.

På samme måde er det med investeringerne i de offentlige anlæg. Her er der jo ingen tvivl om, at der mangler investeringer i de fysiske rammer for børn og ældre i kommunerne, og her har regeringen etableret den såkaldte kvalitetsfond. Men hvad er det, der ligger i Kvalitetsfonden? Ja, det er sådan set bare, at man foretager den løbende investering, der skal til for bare som minimum at opretholde kvaliteten i den offentlige bygningsmasse – og der følger man jo bare den almindelige udvikling i bruttonationalproduktet – og det vil sige, at der jo ikke er tale om nye eller ekstraordinært store investeringer; der er tale om, hvad man under normale omstændigheder som minimum skal gøre.

Kl. 14:37

Det betyder jo, at vi kan se, at kommunernes stramme økonomi ikke kan løfte de anlægsinvesteringer, og det er derfor, at en kommune som eksempelvis Vejle står over for at skulle spare 200 mio. kr., og at stort set alle kommuner skal spare og ikke kan løfte de anlægsinvesteringer, der skal til for at indfri statsministerens tilsagn til alle landets kommuner om, at det nu skal være slut med folkeskoler med uhumske toiletter, som eleverne ikke kan bruge – det løfte kan ikke indfries med den kvalitetsfond, som regeringen har indført. Kommunernes råderum er løbende blevet begrænset under denne regering, og nu er det helt åbenlyst, at det er utilstrækkeligt, og at kommunerne ikke er i stand til at levere den service, borgerne forventer.

Så er der det sædvanlige slagsmål med, at kommunerne bare kan prioritere anderledes; det er i hvert fald det svar, regeringen og Dansk Folkeparti giver. De siger: Jamen vi har sendt penge